

Søvejen Skagen til New Zealand

Af Peter Niemann Madsen.

Jeg kom i maskinlære april 1950 hos maskinfabrik Larsen og Rathje Skagen.

I efteråret 1959 rejste jeg til København for at søge hyre hos Rederi J. Lauritzen, Hammerensgade. Maskininspektør Snejstrup spurgte staks hvornår jeg kunne starte, vi blev enige om 1`Dec , jeg skulle så få lavet en søfartsbog. Jeg skulle på den Amerikansk Ambassade for at få visa til USA.

D .2`Dec kom der brev jeg skulle møde på rederiet hvor fra jeg med bus skulle til Antwerpen, hvor jeg skulle med Chilean Reefer til Panama der skulle jeg påmønstre Greta Dan .

Greta Dan sejlede på West Cost Line imellem Golfen og Valparaiso i Chile.

Chilean Reefer blev ophugget i Chittagon Bangladech 1983

Men det viste sig vi skulle til Hamborg og laste Folkevogne til New York så derefter videre i ballast til Panama, det var meningen at jeg skulle sættes af der, men da Greta Dan første ville passere Panama 8 dage senere , spurgte kaptajnen om jeg ville følge med til Guayaquil hvor de skulle laste bananer til Antwerpen og så blive sat af i Panama på tilbagevejen. Det gjorde jeg så, vi var tilbage d, 22 Dec. Greta kom d, 24 dec. nordfra om formiddagen juleaften blev holdt i Lago Gatun søen der ligger imellem sluserne.

Efter en særdeles hyggelig juleaften på 3 lugen i 28 gr. varme startede jeg som dagmand i maskinen. Greta Dan var et dejlig skib, gode kolleger mange aktiviteter såsom film fremvisning og flere gange holdt vi ækvator dåb, når der

var kommet nye folk ombord. Jeg har stadig kontakt med nogle maskinassistenter fra dengang.

Herunder ligger Greta Dan i Callao i Peru.

Greta Dan blev ophugget i Karachi i Pakistan 1978

Efter 16 mdr. ombord var tiden kommet hvor jeg kunne holde ferie, jeg afmønstrede i New York fløj hjem til Kbh. og videre til Ålborg.

Det blev en kort ferie, efter 6 uger kom der bud fra rederiet om jeg var villig til at påmønstre Tilda Dan i august.

I august 1962 tog jeg fly til New York hvor Tilda Dan lå imellem broerne på Manhattan. Tilda gik i fast fart i West Coast Line imellem Montreal – Quibec Peru—Chile på vestkysten af Sydamerika, en fantastisk rute, mange anløb af havne langs kysten, det længste stræk er over Caribien til Panama kanalen.

Men ud af Saint Lawrence Floden var der kommet is, så vi beskadige vores skrue så vi måtte i dok i Baltimore for få den skiftet, vi havde heldigvis en reserveskrue.

Vi gjorde rigtig mange ture ned langs kysten helt ned til Punta Arenas og returlaster var både guana fuglelort kobber fra Ilo ved Arica, det kunne også være fiskemel fra Chile.

Så skete det, at 3`mester skulle på ferie og Maskinchef H.Samson og Kaptajn L. Søkilde tilbød mig at jeg kunne afløse ham. Jeg fortsatte som ueksamineret 3`mester resten af min sejltid.

Den 14 Marts 1963 skulle vi til Emden i Tyskland for skifte rederi til Con Cord Line og navneforandring til m/s "Jill Cord".

Vi kom tilbage USA og gjorde et par rejser til Peru og Chile.

Og da Cuba var ved at blive ocuperet af russerne, havde vi problemer med at komme igennem blokaden, vi skulle jo videre op af kysten til New York.

Jill Cord blev ophugget i Sevilla 1980

Så blev det til en længere sørejse til New Zealand, det tog 21 døgn fra Panama til Lyttelton havnebyen til Christchurch derfra til Auckland hvor vi skulle laste fåreuld i big baller til USA.

Jeg afmønstrede fra Jill Cord i Montreal Canada i Maj 1964 og dermed sluttede jeg min sejltid.

Peter Niemann Madsen. Skagen